

دردی بنام ناله

با : سید محمد مهدی مرکی

چهره ماندگار سازمان بهزیستی خراسان رضوی

به کوشش : صدیقه صبریان

و پشتیبانی : سازمان بهزیستی خراسان رضوی

سرشناسه : صادقی اول، عبدالجواد، ۱۳۵۵ -، گردآورنده
 عنوان و نام پدیدآور: درکوی نیک نامی با سیدمحمد مهدی مرکبی: چهره ماندگار
 سازمان بهزیستی خراسان رضوی/گردآورنده و ویراستار عبدالجواد صادقی اول.
 مشخصات نشر : نیشابور: شادیاخ، ۱۳۹۵.
 مشخصات ظاهری : ۱۱۲ص: مصور.
 شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۵۵۱۱-۲۳-۹
 وضعیت فهرست نویسی : فیا
 موضوع : مرکبی، سیدمحمد مهدی، ۱۳۲۷ -
 موضوع : نیکوکاران — ایران — نیشابور
 موضوع : Benefactors — Iran — Nishabur
 رده بندی کنگره : ۲۸۷ / ۴ص ۲ ۱۳۹۵
 رده بندی دیویی : ۲۹۰۴۷/۱۶۲
 شماره کتابشناسی ملی : ۴۳۱۰۵۱۶

"در کوی نیک نامی"

با سیدمحمد مهدی مرکبی

گردآورنده و ویراستار : عبدالجواد صادقی اول
 طرح جلد و صفحه آرایی: محمدرضا عالمی
 شمارگان: ۵۰۰ نسخه
 قطع و تعداد صفحات : ۱۱۲ صفحه / رقعی
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۵۱۱-۲۳-۹
 چاپ : چاپخانه پارسیان نیشابور
 ناشر : انتشارات شادیاخ - نیشابور

۷	 مقدمه - صدیقه صبریان
۱۰	 دکتر غلامحسین مظفری
۱۴	 دکتر حمیدرضا پوریوسف
۱۶	 گفت و گو با سیدمحمد مهدی مرکبی
۲۷	 امیر ایرانفر
۲۹	 حمید بردبار
۳۱	 غلامرضا برهانی
۳۴	 حسن امارتی
۳۵	 اکرم بهارلو
۳۸	 حسین بهزادی
۴۰	 محمدرضا پیران
۴۸	 محمدحسن پیرباید
۵۰	 محسن توحیدی مقدم
۵۳	 محمد چوپانکاره
۵۵	 سیدعلی سلامت
۵۸	 علی صدر
۶۰	 منوچهر عدالت جو
۶۳	 مهدی علی پور
۶۵	 دکتر ثریا کسائیانی
۶۶	 علی اکبر کرد
۷۲	 محمود کمر دین زاده
۷۵	 محمد محمدی
۷۶	 دکتر ظهیر مظلومی نژاد
۷۹	 مهدی نخعی
۸۲	 سیدحسین نوشاهی
۸۴	 دکتر سیما یعقوبی
۸۷	 ابوالفضل یغما
۹۱	 گالری تصاویر

پیش گفتار صدیقه صبریان

مدیر عامل

مرکز توان بخشی بهشت (هفده شهریور) نیشابور

خدایا! انسان را که آفرید و از روح خود در او دمید، به خود آفرین گفت و نخستین بار خود او بود که این مخلوقش به عنوان خالق و آفریننده نام برد، آنجاکه فرمود: «فتبارک الله أحسن الخالقین» به راستی در روح خدا چه بود و چه بار امانتی بر دوش انسان نهاد که آسمان هم نتوانست کشید؟!

آسمان بار امانت نتوانست کشید، ترعه‌ی فال به نام من دیوانه زدند شاید این هدیه‌ی روحانی و این امانت بزرگ «خرد و عشق» بود که از روح الهی به انسان رسید. خرد در «سر» جای گرفت و عشق در «دل». خرد «اندیشه» را آفرید و عشق «انگیزه» را. و در پی آن انسان‌های راستین با بهره‌گیری از این دو گوهر، هم خود بزرگ شدند و هم دنیای خود را بزرگ کرده گسترش دادند. رشد هر انسانی به میزان بهره‌گیری از این دو بستگی داشت. بزرگان از آن رو بزرگی یافتند که بی‌نیاز از توجه دیگران توانستند در دوره‌های نوانیون زندگی بر اساس آنچه که ذهن و دلشان می‌گفته تصمیم بگیرند. و جالب این جاست که نام و یاد این بزرگان در ذهن و دل هم‌عصرانشان یا آنانکه پس از آن روزگار آمدند، جای گرفته و ثبت شده است.

در زمانه‌ی ما نیز چنین انسان‌هایی هستند و کم هم نیستند که از بس به ما نزدیکند، از آنان دوریم و از شدت بزرگی به چشم کوچک ما نمی‌آیند. چه بسا ممکن است با اینان هم‌خانه، هم‌کار، هم‌کلاس و ... باشیم و بی‌خبر از داشتن و

بودنشان. ولی ما نیازمندیم؛ ما نیازمند سیاست‌گذاری هستیم، نیاز داریم که شایستگان را ببینیم، سخنشان را بشنویم، رفتارشان را سرمشق خود سازیم تا حالمان بهبودی یابد.

برای همین بر آن شدیم تا در شهرمان نیشابور، شهری که همچون صدف گوهرهای ارزشمندی را در خود پرورانده‌است، سراغ یکی از ساکنان «کوی نیک-نامی» برویم و به اندازه‌ی تشنگی خود از دریای داشته‌هایش بهره‌مند شویم. کسی که گوشه‌گوشه‌ی این شهر، رد گام‌های استوار و مهرانگیزش را دارد. مرهم‌های شفا بخش بر قلب نیازمندان و مددجویان این دیار نشسته‌است و گرمای دست مهربانش را بر لب خود احساس می‌کنند.

آری سخن از «سید محمد مهدی مرکبی» است. نیک‌مردی که دردش «درد مردم زمانه است» و اگر هم برای درمان دردهایشان به رنج و زحمت بیفتد، لذت این رنج را به هیچ آسایش و لذتی نمی‌تواند.

بزرگی هر سازمانی به بزرگی انسان‌هایی است که در آنند و این بزرگی هم از دل و هم از مغزشان پدید می‌آید. این مدیر، که شایسته از دو امانت خداوندی بهره می‌گیرد و سازمانش را سامان می‌دهد، با خدایی که در سر دارد بناها و خانه‌هایی را ساخته تا انسان‌ها -از کودکان نوپا گرفته تا کهسالان- بدان راه‌یابند، آموزش گیرند، توان‌یابند و به آرامش برسند، با عشقی، که در دل دارد، گسترده‌تر از آسمان است. مهر خود را بی‌حد و مرز به دوست و دشمن بخشیده و گنجی آن عارف نامی دیارش را ثابت می‌کند که:

اندر ضمیر دل‌ها گنجی نهان نهاده‌ای
کز دل اگر برآید در آسمان ننگ‌زد

سی سال پیوسته در سازمان بهزیستی برای بهزیستن انسان‌های نیازمند از وجودش مایه گذاشت و هنوز پس از پایان خدمت اداری با افتخار و بدون چشم‌داشت خدمتگزار مددجویان و نیازمندان است. امروز نهال‌هایی را که کاشته، رشد یافته‌اند و هم‌چنان از نور خورشید وجودش بهره‌می‌گیرند، بی‌شک خدمات

ارزنده‌ی ایشان پیوسته روان خواهد بود زیرا جوانان و شاگردانی در مکتب او پرورش یافته‌اند که راهش را ادامه خواهند داد.

من خود به شاگردی این آموزگار عشق و خرد می‌بالم و برگزاری آیین نکوداشت ایشان و تدوین مجموعه‌ای از نوشته‌های یاران و همکارانش را در کتاب پیش رو، وظیفه‌ی خود می‌دانستم که باید به انجام می‌رساندم.

باید اقرار کنم که پیش از دریافت این نوشته‌ها و تدوین کتاب می‌پنداشتم؛ به عنوان کسی که بیست و هشت سال در سایه‌ی مدیریت جناب مرکبی بوده و افتخار همکاری با ایشان را داشته‌ام به شناخت جامع و کاملی از این بزرگوار رسیده‌ام. اما وقتی که نوشته‌های این عزیزان را خواندم و دریافتم که هر یک از آنان به زوایای پنهانی از شخصیت وی پرداخته‌اند، تازه فهمیدم که چه اندازه از این گنجینه دور بوده‌ام و به بزرگی و گستردگی این چهره‌ی ماندگار بیش از پیش پی‌بردم.

جادارد که سیاس‌گزار تک‌تک بزرگوارانی باشم که با روی گشاده درخواست مرا پذیرفته و قلم به دست گرفتند و این سب را با نوشته‌های دل‌انگیز خود آذین نمودند خصوصاً مرهون تلاش‌های مجدانه جناب آقای عبدالجواد صادقی اول هستم که اگر باری و کوشش این بزرگوار نبود پیمودن این راه، سخت بود.

همچنین، بدون پشتیبانی‌های راستین و بی‌دریغ مدیران محترم سازمان بهزیستی خراسان رضوی جناب آقای دکتر پوریوسف و معاونین ارجمند ایشان جناب آقای توحیدی چاپ این کتاب مقدور نبود، صمیمانه این و فرهیخته سیاس‌گزارم.

امیدوارم خداوند به همه‌ی ما توان خدمت‌گزاری بیشتر به نیازمندان، مددجویان و خانواده بزرگ بهزیستی عطا کند.